

**Na broj: St 770/2011-2554
Zagreb, 30. srpnja 2025.g.**

TRGOVAČKOM SUDU U SPLITU

**S P L I T
Sukoišanska 6**

Podnositelj žalbe: MILENKO TURUDIĆ, OIB: 84879294943, Kralja Tomislava 13, Cerić 32221, Nuštar, zastupan po punomoćniku Mariju Poljaku, odvjetniku iz Zagreba, Trg bana Josipa Jelačića 15,

Stečajni dužnik: CREDO BANKA d.d. u stečaju, OIB: 94141384086, Bihaćka 2, Split, zastupana po stečajnoj upraviteljici Ankici Čenić,

**ŽALBA
protiv rješenja poslovni broj St 770/2011-2554 od 14 srpnja 2025
zbog povrede materijalnog prava i pogrešne primjene odredaba
Stečajnog zakona**

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-770/2011-2554 od 14 srpnja 2025 godine riješeno je pod točkom

I: „Obustavlja se i zaključuje stečajni postupak nad dužnikom Credo banka d.d. u stečaju, zbog nedostatnosti stečajne mase za ispunjenje ostalih obveza stečajne mase, i pod točkom

II: „Stečajna upraviteljica Ankica Čenić, OIB:67541309757, Split, Pupačićeva 1/3 ovlaštena je na upravljanje i unovčenje stečajne mase i nakon podnošenja prijave o nedostatnosti stečajne mase, te i nakon obustave i zaključenja stečajnog postupka“

III „Nakon pravomoćnosti ovog rješenja registarski odjel ovog suda provesti će brisanje dužnika iz sudskog registra“

Protiv TOČKE II uvodno označenog rješenja poslovni broj St 770/2011-2554 od 14. srpnja 2025. godine, objavljenog na oglasnoj ploči suda dana 14. srpnja 2025. godine, u zakonskom roku Milenko Turudić podnosi žalbu zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog apsolutno bitne povrede odredbi stečajnog postupka.

Pravni interes podnositelja žalbe je u tome što stečajni dužnik Credo banka d.d. vodi ovršni postupak na nekretnini u vlasništvu podnositelja žalbe, iako je podnositelj žalbe vještačenjem dokazao da tražbina na temelju koje se vodi ovršni postupak ne postoji jer stečajni dužnik Credo banka d.d. nije isplatio Milenku Turudiću sredstva po Aneksu 8 i Ugovoru temeljem kojeg se vodi ovršni postupak na nekretnini u njegovom vlasništvu, te istovremeno Milenko Turudić vodi i parnice protiv ovdje stečajnog dužnika. Nadalje, stečajna

upraviteljica Ankica Čenić u ime i za račun stečajnog dužnika provela je ovršni postupak na imovini Milenka i Roberta Turudića kao na imovini jamca platca, te je prodala njihovu imovinu i imovinu tvrtki na dražbama radi iste tražbine radi koje se vodi i ovršni postupak pred Općinskim sudom u Crikvenici, međutim, unatoč namirenju iznosa većeg od 350.000,00 eur stečajna upraviteljica nije izdala Brisovno očitovanje i nije skinula teret sa nekretnine na kojoj je upisano založno pravo. Iz svega opisanog proizlazi kako je Milenko Turudić zakonskom subrogacijom stekao i status vjerovnika stečajne mase, a ne samo status dužnika. Temeljem obje uloge Milenko Turudić ima pravni interes za podnošenje ove žalbe, obzirom da i za njega pobijanom odlukom Trgovačkog suda u Splitu nastaje izravna šteta, a povrijeđen je i zakon, te je ujedno došlo i do povrede čl. 6. st. 1. Konvencije o ljudskim pravima i Protokola 1. čl. 1. uz Konvenciju jer bi provedbom točke II pobijanog rješenja došlo do izravne povrede prava na mirno uživanje vlasništva zajamčenog Konvencijom i Poveljom EU i povrede prava na pošteno suđenje.

Nadalje, člankom 338. stavkom 4. Zakona o parničnom postupku propisano je kako će sud u obrazloženju odluke među ostalim navesti i koje odredbe materijalnog prava je primijenio odlučujući o zahtjevima stranaka, no u pobijanom rješenju se niti u jednoj rečenici obrazloženja ne nalazi koje odredbe materijalnog sud je primijenio pri donošenju odluke pod točkom II u pobijanom rješenju.

Budući da nije jasno niti koji je zakon, niti koju je odredbu prvostupanjski sud primijenio kad je usvojio prijedlog stečajne upraviteljice u točki II pobijanog rješenja, to nije moguće ispitati pobijano rješenje i ispravnost zaključaka suda.

Stoga podnositelj žalbe ukazuje kako je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka jer je točka II rješenja donešena pogrešnom primjenom materijalnog prava, a sud u pobijanom rješenju nije naveo temeljem koje zakonske odredbe je tako odlučio.

Podnositelj žalbe osporava zakonitost pobijanog rješenja St 770/2011-2554 od 14. srpnja 2025. godine u točki II rješenja, donesenog temeljem prijedloga koji je podnijela stečajna upraviteljica u ime stečajnog dužnika – Credo banke d.d. u stečaju – a nakon što je stečajni postupak nad stečajnim dužnikom obustavljen i zaključen zbog nedostatnosti stečajne mase, sukladno članku 203. i 204. Stečajnog zakona (SZ).

Suprotno odluci suda u točki II pobijanog rješenja stečajna upraviteljica nema ovlasti niti aktivnu legitimaciju za pokretanje daljnjih parničnih i ovršnih **postupaka nakon što je prijavila nedostatnost stečajne mase temeljem čl. 204. Stečajnog zakona**, stoga se pobijanom točkom II u citiranom rješenju grubo narušavaju temeljna pravila stečajnog prava, pravne osobnosti i prava vjerovnika i dužnika Credo banke d.d. u stečaju.

Točka II pobijanog rješenja donešena je pogrešnom primjenom materijalnog prava – članak 204. stavak 3. Stečajnog zakona iz 1996. godine ("Narodne novine" br. 44/96 i dr.), u vezi s člankom 441. st. 1. Stečajnog zakona ("Narodne novine" br. 71/15 i dr.).

U konkretnom slučaju primjenjuje se Stečajni zakon iz 1996. godine, sukladno članku 441. st. 1. Stečajnog zakona iz 2015., budući da je stečaj otvoren 2012. godine. Prema članku 204. stavak 3. Stečajnog zakona iz 1996., kako je glasilo nakon Novele iz 2013. godine (NN 133/12 i 45/13): "Obveza stečajnoga upravitelja na upravljanje i unovčenje stečajne mase postoji i nakon podnošenja prijave o nedostatnosti stečajne mase, ali najdulje do zaključenja stečajnoga postupka."

Dakle, zakon izričito propisuje da po zaključenju stečaja ne postoji više ovlast stečajnog upravitelja za upravljanje i unovčenje stečajne mase, a osobito ne za vođenje novih ili nastavak postojećih parničnih i drugih postupaka.

Prije svega podnositelj žalbe ukazuje na nezakonitost postupanja stečajne upraviteljice nakon zaključenja stečaja zbog nedostatnosti stečajne mase;

Stečajni zakon propisuje u članku 204. stavak 3.:

„Obveza stečajnoga upravitelja na upravljanje i unovčenje stečajne mase postoji i nakon podnošenja prijave o nedostatnosti stečajne mase, ali najdulje do zaključenja stečajnoga postupka.“

Unatoč tome, sud donosi odluku kojom stečajnoj upraviteljici i nakon zaključenja stečajnog postupka zbog nedostatnosti stečajne mase, daje ovlaštenje, i to bez suglasnosti, za „upravljanje i unovčenje stečajne mase i nakon podnošenja prijave o nedostatnosti stečajne mase“ i na poduzimanje pravnih radnji u ime stečajnog dužnika, za kojeg Sud istovremeno u točki III rješenja daje nalog za brisanje iz sudskog registra.

Pravna osoba nastaje upisom u sudski registar a prestaje postojati brisanjem iz sudskog registra. Prema tome, Sud daje ovlasti stečajnoj upraviteljici koje nisu propisane Stečajnim zakonom ni Zakonom o trgovačkim društvima, jer stečajna upraviteljica nema aktivnu legitimaciju zastupanja nepostojeće pravne osobe i nepostojeće stečajne mase koju nedostatnost je prijavila u ovom stečajnom postupku. Takvo postupanje je nezakonito, jer je stečajni dužnik zaključenjem stečaja izgubio pravnu osobnost, a stečajnoj upraviteljici nije dana posebna suglasnost za nastavak bilo kakvog postupanja (čl. 63. SZ).

Stečajna upraviteljica Ankica Čenić vodi predmet Credo banke d.d. od 2012. godine, a zaključenjem stečajnog postupka uz prijavu nedostatnosti stečajne mase, izgubila je zakonsku ovlast za vođenje parnica i ovrha u ime stečajnog dužnika. Time se povređuju temeljna prava stranaka s kojima se ti postupci vode, jer je nemoguće voditi postupak protiv stranke koja nema pravnu osobnost (čl. 2. ZPP). Vođenje ovrhe i parnica od strane upraviteljice u ime subjekta bez pravne osobnosti narušava načelo pravičnosti postupka iz čl. 29. Ustava RH i čl. 6. st. 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Osim toga, Treća novela Stečajnog zakona propisuje: „Stečajni upravitelj dužan je tijekom cijelog postupka brinuti se o stečajnoj masi. Njegova je obveza obavijestiti stečajnog suca o stanju sredstava kada ocijeni da je vrijednost stečajne mase takva da nije dostatna ni za pokriće troškova postupka. Stečajni će sudac nakon prijave nedostatnosti stečajne mase obustaviti i zaključiti postupak. Nakon što stečajni upravitelj izvrši podjelu sredstava za pokriće troškova postupka, sudac će bez odlaganja donijeti rješenje o obustavi i zaključenju stečajnog postupka.

Nakon obustave po čl. 203. i čl. 204. SZ-a stečajni upravitelj više neće biti dužan unovčavati predmete stečajne mase.

Suprotno tome, točka II. rješenja daje stečajnoj upraviteljici ovlast i nakon zaključenja postupka, što predstavlja grubu povredu materijalnog prava, jer se omogućuje rad upravitelja nepostojeće pravne osobe izvan okvira zaključenog stečaja.

Dodatno, činjenica da postoji neunovčena masa koja je vezana za sudske sporove nije pravni temelj za nastavak djelovanja upraviteljice po zaključenju stečaja, tim više što je suprotno propisima punih 13 godina vodila stečajni postupak bez uspjeha u parnicama. I sam Stečajni zakon propisuje da stečajni sudac može razriješiti stečajnog upravitelja ukoliko u roku od tri godine na unovči imovinu stečajnog dužnika.

U konkretnom slučaju, nema odluke stečajnih vjerovnika na temelju koje bi sud donio odluku iz pobijanog rješenja u točki II, niti su ispunjene zakonske pretpostavke za donošenje odluke koja se pobija žalbom.

ODVJETNIK
MARIO POLJAK
ZAGREB, Trg bana J. Jelačića 15
Mob. +385 91 579 7791
Mail. mariopoljak.lawyer@gmail.com.

Na temelju iznijetog, podnositelj žalbe predlaže da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske usvoji žalbu te da ukine točku II rješenja Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj: St-770/2011-2554 od 14. srpnja 2025. godine, te naloži naknadu troška postupka podnositelju žalbe.

Za Milenka Turudić:
ODVJETNIK
MARIO POLJAK
Zagreb, Trg bana J. Jelačića 15